

Χ ΓΡΑΜΜΑΤΑ καὶ ΤΕΧΝΑΙ Χ

Εἰς τὴν Ρώμην ὀδγανώθη ἔκθεσις ζωγραφικῆς ἔργων Γάλλων καλλιτεχνῶν, εὐρισκομένων εἰς τὸ μέτωπον τοῦ πολέμου. Ἡ ἔκθεσις ἐγένετο εἰς τὸ μέγαρον τοῦ πρίγκηπος Κολόννα δὲ Παγκλιάρι.

— Εἰς τὴν Βιέννην ἡ Διεύθυνσις τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Αὐλῆς τῆς Βιέννης ἦνοιξεν ἔκθεσιν τῶν πολυτίμων χειρογράφων καὶ ἀρχαιοτέρων ἐντύπων της. Διὰ τὴν περιγραφὴν αὐτῶν αἱ Βιενναῖαι ἐφημερίδες ἀφιέρωσαν μακρὰ ἄρδη.

— Εἰς τὴν Ἐλβετίαν ἀπέθυνεν ὁ Βούλγαρος ποιητὴς Θεοδωρόφιτ.

— Υπὸ τοῦ πρώην Ἀγγλου Ἀρμοστοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐπιφανεστάτου Ἀγγλου λογίου λόρδου Κρέμερ ἰδρόθη εἰδικὸν ἑτήσιον διαγώνισμα πρὸς τὸν σκοπὸν ἐνθαρρύνσεως τῶν Ἑλληνιδῶν σπουδῶν ἐν Ἀγγλίᾳ. Τοῦ διαγωνίσματος τούτου, ἡ διεύθυνσις τοῦ ὅποιου ἀνετέθη εἰς τὴν Βρεττανικὴν Ἀκαδημίαν, ὃν μετέχουν Βρεττανοί ἀπήκοοι καὶ τῶν δύο φύλων, κάτω τῶν 26 ἑτῶν ἡλικιας. Οἱ διαγωνιζόμενοι ὃν ἑποβάλουν μελέτην σχετιζομένην μὲ τὴν γῆλασσαν, τὴν ιστορίαν, τὴν τέχνην, τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἡ μελέτη πρέπει νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰς 20 χιλ. λέξεις ἔξαιροις μεταφράσεων τῶν ὑποτημετώσεων, αἱ ὅποιαι δὲν πρέπει νὰ εἰνε μακραί. Ἡ βραβευομένη μελέτη ὃν λαμβάνῃ χρηματικὸν ἔπαθλον γιλίων φράγκων.

— Ο Δ' Ἀννούντζιο ἐθερσπεύθη ἐπὶ τοῦ τραύματος του, ἀλλ᾽ ὁ δεξιὸς δρυμαλὺς ἀπώλεσε τὴν κεντρικὴν δπτικὴν δύναμιν καὶ ἐθαμπώθη ὀλοσχεδῶς. Ἐν τούτοις ὁ ποιητὴς ἤρχισε πάλιν τὰ ἐναέρια ταξιδιά του. Κατὰ τὴν νοσηλείαν του ἐν Βενετίᾳ ἔγραψε τὸ «Νυκτερινόν», ἐν εἰδος De Profundis τοῦ πνεύματος, καὶ τὸ ὅποιον ὃν δημοσιεύθη προσεχῶς. Ἔπίσης ἔγραψε πολεμικὰς ἀναμνήσεις ὃς ὃν ἐκδόσῃ εἰς δύο τόμους, ἐν εἴδει ἡμερολογίου.

— Ο Ριζάρδος Στράους συνέθεσε τὸν νέον Γερμανικὸν ἐθνικὸν ὕμνον, τὴν σύνθεσιν τοῦ ὅποιου ἀνέθεσεν εἰς αὐτὸν ὁ Κάιζερ. Ὁ ὕμνος ὅποιος ὃν τις καταστήσῃ τὸν ὑπάρχοντα, τοῦ ὅποιου ἡ μουσικὴ εἶνε Ἀγγλικὴ σχεδόν.

— Λί Ιταλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν δημιυτάτην διαμαρτυρίαν ἐκ μέρους τοῦ δόκτορος Ρίτοι, διευθυντοῦ τὸν Κολῶν Τεχνῶν, διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Ἀπολλιναρίου.

— Εἰς τὴν Ιταλίαν ἔωρτάσθη ἡ ἑκατονταετηρίς τῆς γεννήσεως τοῦ δραματικοῦ συγγραφέως Παύλου Γιακομέτη, γνωστοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τὸν «Πολιτικὸν θάνατον».

— Λαττιτιακὰ ὄδοιπλάνα ἐν Βενετίᾳ ἐβομβάρδισαν δι ἐκρητικῶν ὄλων τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγ. Ιωάννου καὶ Παύλου καὶ ἄλλα κτίρια.

— Ἀπέθανεν ἐν Μαδρίτῃ ὁ διάσημος δραματουργὸς Ζοζέ Ετσεγαράη, τιτλούχος τοῦ βραβείου Νόμπελ.

— Ο Ἐτσεγαράη ἦτο Ἰσπανοαρεοπικανός, ἀρχίσας τὸ στάδιον του ὡς καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν εἶναι ἀνεμίχθη εἰς τὴν πολιτικὴν διακριθεὶς ὡς κοινοβουλευτικὸς ὀρήτωρ, διετέλεσεν ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἔπειτα ἐξωρίσθη εἰς Παρισίους καὶ τέλος φρονῶν ὅτι «διὰ νὰ γίνη τις ποιητὴς δὲν χρειάζεται ἡ νὰ ἡσεέρῃ ὀλίγην γραμματικήν, νὰ ἔχῃ ὀλίγην φαγτασίαν

καὶ διάγον μουσικὸν αὐτί», ἤρχισε νὰ γράψῃ δράματα, τὰ ὅποια ἐπέρασαν τὰ σύνορα τῆς Ἰσπανίας, παιγνέντα εἰς δλας τὰς σκηνὰς τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Εἰς τὴν ἑλληνικὴν μετεφράσθη ὑπὸ τοῦ μακαρίου Βικέλα τὸ συγκινητικότατον δρᾶμα «Ο Μέγας Γαλεότος», ὅπερ καὶ παρεστάθη.

¶

Ο ζωγράφος κ. Βύρων Κοντόπούλος ἐδωρήσατο εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον καὶ ἀνηγοτήθη εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτοῦ τὸ γνωστὸν ὁραῖον ἔργον του «Ο θάνατος τοῦ ἀγανιστοῦ». Σκέψις κρατεῖ ὅπως ὁ πίναξ χρωμολιθογραφιῆς ὑπὸ τοῦ Συμβούλου καὶ ἀντίτυπα διανεμήθουν εἰς τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους.

— Ο γλύπτης κ. Σάνκος ἐπεξεργάζεται προτομὴν τοῦ ἀποθανόντος στρατηγοῦ Μανουσογιαννάκη, ἥτις θὰ στηθῇ ἐπὶ Πάτραις εἰς τοὺς στρατῶν τοῦ σώματος οὗτον, ὑπῆρξε διοικητής.

— Απὸ τὸ Παρισινὸν Θρεῖον ἀπεφοίτησεν ἐφ' ἑτοῖς εἰς τὸ τμῆμα τῆς τραγωδίας, ἐλθοῦσα μεταξὺ τῶν πρώτων, ἡ Ἑλλήνις Δέσποινα Χρυσοστόμου ἐκ Σύρου. Απὸ ἑτῶν ἔμεινεν εἰς Παρισίους, ἐφοίτα δὲ εἰς τὸ Κονσερβατούντο μὲ τὸ φενδώνυμον Μαρτέ. Η δ. Χρυσοστόμου διειδοτολεῖ νὰ παῖξῃ εἰς τὸ Τέλ.

— Ο ἐν Ἀμερικῇ παρεπιδημῶν Ἑλληνιρ βαρύτονος κ. Κ. Νικολάου, ὅστις ἐσχάτως εἶχε δώση σειράν συναυλιῶν εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἀμερικῆς, διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ ἀσματος εἰς τὸ Θρεῖον τοῦ Σικάγου, μὲ ἐλευθερίαν νὰ δίδῃ κατὰ τοὺς μῆνας τῶν διακοπῶν συναυλιάς.

— Εἰς ἀντιπρόσωπος γηγενίου Ἀττικοῦ πιεύματος, ὁ Ἐμμανουὴλ Γουβέλης ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις, ἐν ἡλικίᾳ 57 ἑτῶν. Ἡτο πασύγνωστος, ἴδιας εἰς τοὺς φιλολογικοὺς καὶ τοὺς θεατρικοὺς κύκλους, Νυκτόβιος, ὀπαδὸς τοῦ «dolce far niente», ἥτο ὁ ἀπαραιτητὸς τῶν νυκτερινῶν κέντρων. Οἱ κύνοι ἐπεζήτουν τὸ εὕηψιον πνεῦμά του, τὸ ὅποιον ἀφειδῶς διεκόπετο εἰς στινθηρισμοὺς ἀκάκους σκώμματος, ἐτοιμολόγους ἀπαντήσεως, ἀβίαστων λογοπαγίων, εἰς τὰ ὅποια ἥτο ἀνέζηντλητος. Εἶχεν εἰς παλαιοτέρους χρόνους δημιοσιεύση θεατρικάς κριτικάς καὶ τινὰ ποιήματα διακρινόμενα διὰ τὸ αἰσθημα.

— Τὸν προσεχὴν μῆνα ἀρχίσουν σί διαλέξεις αἱ ὅποιαι καὶ ἐφέτος προμηνύονται ἀφθονοι. Μεταξὺ ὅλων, καὶ ἡ «Ἐγνωσίς Συντακτῶν» θὰ δογματώσῃ μίαν σειράν ἣν θὰ ἔγκαινιάσῃ ὁ κ. Ι. Κοινδύλακης. Εἰς δὲ τὰ «Διονύσια» τὸ ἀνακαινισθεῖν θέατρον, θὰ γίνωνται τὸν κειμῶνα ἀπογευματινὰ διαλέξεις καθαρῶς φιλολογικοῦ χαρακτῆρος, συρροευόμεναι καὶ ἀπὸ ἀπαγγελίας ἥθοποιων.

— Τὸ Θρεῖον Ἀθηνῶν ἤρξατο καταρτίζον συλλογὴν συνθέσεων, ἐκδεδομένων καὶ χειρογράφων, Ἑλλήνων συνθετῶν ἀπὸ τὸν Μαντζάρου μέχρι σήμερον, ἐλπίζεται δ' οὗτοι βαθμηδόν νὰ καταρτισθῇ Μουσικὴ Βιβλιοθήκη Ἑλληνικὴ πλήρης. Πρότοτος δὲ ἔκδοτικὸς οἰκος «Μουσικὴ» προσέφερε δωρεάν 120 ἀσματα «Ἑλλήνων συνθετῶν ὑπὸ αὐτοῦ ἐκδοθέντα, εὐχῆς δ' ἔργον εἰνε ὅπως καὶ ἄλλοι τὸν μιηθοῦν Διὲν τὸ τμῆμα τῶν χειρογράφων θὰ καταβληθῇ ἰδιαιτέρα προσοχή, θὰ εἴη δ' ἀπόκτημα ἡ ἀγορά τῶν χειρογράφων τοῦ

έθνικου μουσεύγονού Μαντζάρου, τὰ ὅποια εὐτυχῶς σώζονται.

— Ο κ. Καλομοίρης ἔργάζεται εἰς τὸ νέον ἔργον του «τὸ Δακτυλίδι τῆς μάνας» μελόδραμα τρίπρακτον μετά προδόγου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἔργου τοῦ Καμπύση, ὅπερ μεταγράφεται εἰς στίχους ἀπὸ τοῦ κ. κ. Χόδρου καὶ Στερέπονου.

— Ο κ. Βαλτετσιώτης γράφει μελόδραμα. φέρον τὸν τίτλον «Μὲ τὸ πρῶτον πτερύγισμα» γραφὲν ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Λιδωρίκη. Θὰ παιχθῇ τὸν χειρῶνα ἀπὸ τὸ θίασον Κυρβέλη.

Εἰς ήλικιαν ἔξήκοντα τριῶν ἑτῶν ἀπέθανεν ὁ Γάλλος Ἀκαδημαϊκός, φιλόλογος καὶ ἴστορικός, μαρκήσιος ντὲ Σεγκύρ, ἐνῷ προητοίμαζετο νὰ ψάλῃ τὰς νίνιας καὶ τὸ τρόπαια τῆς πατρίδος του. Συγγραφεὺς πολλῶν φιλολογικῶν καὶ ἴστορικῶν ἔργων, ἐβραβεύθη πολλάκις. Πολιτευθεὶς διὰ νὰ μελετᾷ καὶ συγκρίνῃ τὴν ἴστορικὴν ἔξελιξιν τῆς Γαλλίας, ἔξελέγη εἰτα μέλος τῆς Ἀκαδημίας καὶ ὅλων τῶν πολιτικῶν καὶ φιλολογικῶν σωματείων. Ο μαρκήσιος ντὲ Σεγκύρ χαρακτηρίζεται ως ὁ ἐπιστημονικώτερος ἴστορικός. Καὶ τοῦτο, διότι τὴν ἴστοριαν βαθύτατα μελετῶν, συνήγενεν ἐξ αὐτῆς τὰ ἀληθῆ καὶ πραγματικὰ συμπεράσματα, τὰ ὅποια καὶ ἀπετέλουν διδάγματα διὰ τὸν λαὸν τῆς πατρίδος του. Ἡτο καλλιτέχνης σοφός. «Οσα ἔγχαρεν ἴστορικὰ βιβλία ἡ ἐκ τῆς ἴστορίας ἥντει λέματα διὰ φιλολογικὰ τοιαῦτα, διεκρίνοντο ἰδιαιτέρως καὶ διὰ τὴν κομψότητα τοῦ ὑφους.

Μὲ τὸν θάνατον τοῦ ντὲ Σεγκύρῳ αἱ ἀσυμπλήρωτοι θέσεις τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας ἀνῆλθεν εἰς ἔννέα, κανονισμοῖς διὰ τοῦ θανάτου τῶν Κληρονόμων, Ρουζόν, Λεμαίτρο, ντὲ Μέν, Μεζιέρ, Ἐρβιέ, Σάρρι καὶ Φαγνέ.

— Ο πολὺς καὶ πασίγνωστος καλλιτέχνης τῆς «Οπερᾶς τῶν Παρισίων Μουσικούς Ρενό», ὁ φιλιμοσένος θεῖος ϕάλτης τῶν Βαγγερείων ἔργων, εἰς τὴν καλλιτεχνικήν του δόξαν προσέθεσε καὶ τὴν πολεμικήν. Καθ' ὅλον τὸν πόλεμον ἔθειξε δείγματα ἔξοχους ἀνδρείας. Ἀφοῦ ἔλαβε τὸν σταυρὸν τοῦ πολέμου, ἀπὸ ἀπλοῦς στρατιῶτης ἐπροβιβάσθη εἰς ὑπολογαγόν. Ἡδη ἐτιμήθη πάλιν, ἀπονεμηθέντος εἰς αὐτὸν τοῦ παρασήμου τοῦ Λεγενδοῦ τῆς Τιμῆς. «Οταν δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν γραμμήν τοῦ πυρός, ϕάλλει διαφράζει ἐνθουσιάσων τοὺς συμπολεμιστάς του. Εἰς τὴν Γαλλίαν εἶνε δημομοτικώτατος.

— Γενομένης, κατόπιν τριετοῦς ἔργασίας, ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος Ἀμερικανοῦ Κρούσιου Πίερπον Μόργκαν, ἔξεπικήθη ἡ καλλιτεχνική του συλλογὴν ἀντὶ 181.700,000 φρ. ἡ δὲ συλλογὴ τῶν ἐντύπων εἰς 20,000,000 φρ.

— Πενήντα δύο καλλιτέχναι, γλύπται καὶ ἀρχιτέκτονες, διηγωνισθησαν διὰ τὸ μνημεῖον, τὸ ὅποιον θὰ ἔγειρῃ ἡ Ἄγια «Ἐδρα εἰς τὸν Πάπαν Πίον τὸν Ι'. Τὰ ἔργα των, ἐκτεθέντα ἐν σχεδίῳ, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Πέτρου, ἀπετέλεσαν ἔκθεσιν, ἡτις εὔλκυσε ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου. Ἐκ τῶν σχεδίων τούτων τέσσαρα προεκρίθησαν ὡς τὰ καλλίτερα δύον, καὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν ἡ ἐπιτροπή, ἦν εἰχεν ἐπιφορτίσῃ τὸ Βατικανόν, ἔξελεξε τὸ σχέδιον τοῦ γλύπτου Ἀστόρι καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος Ντὶ Φάουστο. Φαίνεται ὅτι εἰς τὴν ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἐκ καρδιναλίων, ἐνεποίησεν εὐάρσεστον ἐντύπωσιν τὸ αἰσθημα, ὅπερ ἐνέπνευσε τοὺς καλλιτέχνας,

καθὼς καὶ ἡ μορφή, ἡ σχετικῶς νέα, τοῦ βραβευθέντος μημείου.

Τὸ σχέδιον τῶν καλλιτεχνῶν Ἀστόρι-Ντὶ Φάουστο παριστᾶ τὸν Πάπαν ὄρθιον, μὲ τὰς χεῖρας ὑψωμένας πρὸς τὸν οὐρανόν, προσευχόμενον καὶ εὐλογοῦντα. Ἡ ίδεα τῶν καλλιτεχνῶν ἐπῆρξε νὰ παραστήσουν τὸν Πίον Ι' προσφέροντα ειντὸν τὶς τὸν Θεόν ψῆμα ἔξιλαστηριον τῶν φρικαλεοτήτων του πολέμου, αἱ ὅποιαι ἐπετάχυνον τὸν θάνατόν τουν. Δὲν παρουσιάζεται ὅμως ἀρκετὰ ἐφαρμοστικὴ διάμιμα τοιαῦτη ἰδέαν ἡ μορφὴ τοῦ Πάπα. Ὁ Ποντιφῆς φορεῖ τὴν ποντιφικήν του ἀμφίσσιν καὶ ἔχει εἰς τὴν κεφαλὴν τὴν τιάραν του, τοῦτο δὲ προσδίδει εἰς αὐτὸν ἐπισημότητα μὴ ἀμφινιζομένην μὲ τὴν ταπεινότητα τῆς αὐτοθυσίας τοῦ Ἅγιου Πατρός. Θὰ ἔργετεν ἵσως νὰ φορῇ ο Πάπας τὰ ἀπλὰ καθημερινὰ ἀμφια λα τῆς ἀνεπισήμου ζωῆς του διὰ νὰ παρουσιασθῇ ἐκφραστικότερα ἡ προσφορά, ἀλλὰ τοῦτο θὰ προσέχουν εἰς τὴν παράδοσιν τὴν ἐπικρατοῦσαν διὰ τὰ μνημεῖα τῶν Παπῶν καὶ ἐξ ἄλλου θ' ἀπετέλει παραφρονίαν πρὸς τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ περιβάλλοντος. Υπάρχουν δυσκολίαι τινὲς ἀντιτέθητοι, πρὸ τῶν ὅποιων δὲ καλλιτέχνης εὑρίσκεται πάντοτε ἐν ἀμηχανίᾳ.

Μεταξὺ τῶν τελευταίων θυμάτων τοῦ δυτικοῦ Βρετανικοῦ μετόπου καταλέγεται καὶ ὁ διάσημος ἥμοτοιος τοῦ Λονδίνου Χάλλαμ. Διεκρίνετο εἰς τὰ Σαιξήρεια δράματα καὶ εἰς ἄλλους ρόλους νευτέρων ἔργων, τοὺς οποίους διέπλασε.

— Εἰς τὸ χωρίον Κιέρο τῆς Βερούνας τῆς Ἰταλίας ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 112 ἐτῶν μία διάσημης ἄλλοτε ἥμοτοιος, ὄνοματι Ρόζα Βεντούρη. Ἡ Βεντούρη ἦτο πλουσιωτάτη. Εἰς ηλικίαν 40 ἐτῶν ἀποσυρθείσα ἐκ τοῦ θεάτρου ἐνυμφεύθη ἐναὶ ιατρῷ. Διὰ τῆς διαθήκης της ἀφίνει τὸ πλείστον τῆς περιουσίας της εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Ζωγραφικῆς καὶ Γλυπτικῆς τῆς Βερώνας, ὅπου ἐδίδαξεν ὁ δεύτερος σύζυγός της, τὸν οποίον ἐνυμφεύθη εἰς ἡλικίαν 53 ἐτῶν.

— Ἐξακολούθει ὁ σκληρὸς φόρος τῶν γραμμάτων εἰς τὰς ἐκπατόμβας τοῦ θανάτου ἐν πολέμῳ. Δύο ἀκόμη Γάλλοι οιγγραφῆται ἐπεσαν μαχόμενοι. Ὁ Ραούλ Μονιέ καὶ ὁ Ἀνδρέας Γκοντέν. Ὁ πρῶτος ἦτο συντάκτης τοῦ περιοδικοῦ «Les Guépés» καὶ τῆς «Revue Critique». Ὁ δεύτερος εἰχεν ἐπιτυχῶς ἀσχοληθῆ εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀρχαίων ἐπιστημῶν, διατελέσας μιθητής τοῦ Μασπερώ καὶ συνεργασθεὶς εἰς τὰ «Ecrits Français».

— Ἀπέθανεν εἰς Enghien τῆς Γαλλίας εἰς τῶν λεπτοτέρων συγγρόνων συγγραφέων, ὁ Ζάν Τορέλ. Τὸ πραγματικὸν του ὄνομα ήτο Bouthors. Ἡτο ποιητής, μυθιστοριογράφος καὶ δραματικὸς συγγραφεύς. Τὰ ἔργα του διακρίνει αἰσθητικότης γλαυφρὰ καὶ ἀγνῆ. Ἐγεννήθη τῷ 1859 καὶ ἐνεφανίσθη τῷ 1889. Τὰ γνωστότερα ἔργα του εἰγαν Le Joyeux sacrifice, La lutte pour l'Amour, καὶ τὰ δύο βραβευθέντα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Devant le bonheur καὶ Gilette. Ἐκ τῶν θεατρικῶν τῶν ἔργων είχαν μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν τὰ ἔξης: L'Enfant, Deux Soeurs ἐπιτυχεῖσαν πολὺ ὑπὸ τοῦ Λεμαίτρο, La Race, καὶ Le Chemin des ruines.

— Ἀπέθανεν εἰς τὸ Σαιν-Πριβέ ὁ Γάλλος ζωγράφος Αρπινγκ. Ἐγεννήθη τῷ 1819, ἔξεθεσε δὲ διὰ πρώτην

φοράν τῷ 1853. Ὅτο τοπειογάφος, ἀφίνει δὲ πολλὰ ἔργα. Τρεῖς πίνακές του ὑπάρχουν εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λουξεμβούργου, τὸ «Κολιζέ», ή «Ἀνατολὴ τῆς Σελήνης» καὶ ὁ «Χείμαρρος στὸ Βάρο». Καὶ ἄλλα μουσεῖα, ὡς τὸ τῆς Ὀρλεάνης, τῆς Γρενόβλης, τῆς Λίλλης κατέχουν πίνακάς του. Τῷ 1897 ἔλαβε μετάλλιον Τιμῆς εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς «Ἐταιρείας τῶν Γάλλων Καλλιτεχνῶν» καὶ τῷ 1900 μέγα ψαθεῖον εἰς τὴν Παγκόσμιον ἔκθεσιν τῶν Παρισίων.

Ο κ. Οινβέρτος Περονώ, καθηγητὴς τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν εἰς τὴν Σοφόρην ἔξεδωκεν εἰς τόμον τὰς μελέτας του περὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας, ἐν αἷς ἔξετάξει διαφόρους συγγραφεῖς ἀπὸ τοῦ ΙΓ'. μέχρι τοῦ ΙΖ'. αἰδογος. Ο κ. Περονὼ ἔχει μέχρι τοῦδε ἔκδόσιν Ἐλληνικὴν Χρηστομάθειαν, Γραμματικὴν καὶ Ἀγθολογίαν τῶν δημιοτικῶν ἀσμάτων, εἰς ἢ κατέγινεν ἴδιαιτέρως, περιελθόντος ὃ ἴδιος Ἐλλ. ἐπαρχίας καὶ περισυλλέξας καὶ διὰ φωνογράφου ἔτι δημοτικὰ τραγούδια.

Ἐπῆλθεν Ἰταλογαλλικὴ συνενόρησις ὅπως ἀπαλλαγὴ ἡ Γαλλικὴ καὶ Ἰταλικὴ σκηνὴ τῆς Βιεννέζικης ὀπερέττας. Οἱ Ἰταλοὶ θὰ κάμινον τὴν μουσικὴν καὶ οἱ Γάλλοι τὰ λυμπρέττα. Ἀργότερα θὰ γίνη ἐργασία ἀνάλογος καὶ διὰ τὸ μελόδραμα.

Εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Καΐμπριγκτς σύζονται 20 τόμοι τῶν ἔργων τοῦ Κινέζου φιλοσόφου Λιοῦ Τθούγκ-Γιουάν. Εἶναι δὲ τὰ βιβλία ταῦτα τὰ ὀργαλότερα ἔγιναν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς τυπωθέντα κατὰ τὸ ἔτος 1677.

Εἰς τὸ Λογδίνον ἐπωλήθησαν πρὸ δὲ λίγων ἡμερῶν τὸ δραμάτιον τοῦ Μπετόβεν ἀντὶ λιρῶν στερλινῶν 15, δὲ λίγαις δὲ τρίχες ἀπὸ τὴν κόμην τοῦ μουσουργοῦ, ἀντὶ λιρῶν τριῶν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἐν Θήβαις ἀγνοεπάφῃ τὸ δυτικὸν ἥμισυ τῶν Ἡλεκτρῶν Πυλῶν, αἵτινες ἀνεῳδησαν πέρισσιν, καὶ ἀπεκαλύφθη ὁ προστατεύων ταύτας δυτικὸς πύργος, πλησίον δὲ τῆς θέσεως, ἔνθα κεῖται τὸ ὀρχαιολογικὸν μουσεῖον, ἀγνοεύθησαν πολλὰ λείψανα προμυκηταῖν τὸν συνοικισμὸν, δὲ ὅτι ἀποδεικνύεται, διτὶ καὶ ἐν Θήβαις ὁ πολιτισμὸς ἀνεπιύθη καθ' ὃν τρόπον καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Βοιωτικὰς πόλεις (Χαιρόνειαν καὶ Ὁροχιενόν), καὶ δὲν ἦτο ἴδιαιτέρας φύσεως, ὡς θὰ ἡδύνατο τις γὰ πιστεύσῃ ἐκ τῆς παραδόσεως περὶ τοῦ κτίστου τῆς πόλεως Θηβῶν Κάδμου τοῦ Φοίνικος.

Υπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ἐνεκρίθη ἡ ἔνεργεια ἀγασκαφῶν ἐν Αἰγύνῃ εἰς τὴν θέσιν, ὅπου ἀνευρέθη ἡ μεταφερθεῖσα εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον κεφαλὴ τοῦ Διός.

Ἀπεφασίσθησαν ἐπίσης ἀγασκαφαὶ ἐν Ἐλευσῖν καὶ Θήβαις, πρὸς ἀνεύρεσιν, μεταξὺ ἄλλων, τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Κάδμου.

Ἐγ Νικοπόλει ὑπὸ τοῦ ἔφόρου κ. Φιλαδελφέως ἀνεκαλύψθησαν πλείστα θαυμάσια ψηφιδωτά, μία ἐπιγραφὴ πατιμεγίστη καὶ μία κεφαλὴ Διός.

Ἐγ Επιδαύρῳ ἥδη ἐνεργοῦνται ἀγασκαφαὶ ὑπὸ τοῦ κ. Καρβαδίου. Αρεοπάρη μέχρι τοῦδε ἔκτασις 5000 τετρ. μέτρων.

Τὸ σπουδαιότερον τῶν ἐνδημάτων εἶναι τὸ ἰερὸν τοῦ Ἀσκληπιού ἀποτελούμενον ἐκ δύο αἰθουσῶν, τῶν ὅποιων τὸ δάπεδον εἶναι θαῦμα πλούτου, τέχνης, καλλιτεχνικῆς εὐμορφιᾶς καὶ πρωτοτυπίας. Ἀληθὴς πλούτος ψηφιδωτῶν. Ἀπὸ τὰ ὡριότερα καὶ ἴστορικα ἔργα τῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων. Τὴν μίαν ἐκ τῶν αἰθουσῶν ἔκτασεως 20 τετρ. μέτρων περιβάλλουν πολλὰ ψηφιδωτά τετράγωνα, ἀστράγαλοι, ἀβάκια καὶ ἄλλα ποικίλα ἔργα. Ἐν τῷ μέσῳ μία ψηφιδωτὴ νύσσα καὶ περὶ αὐτὴν ὀκτώ ἀκόμη πλάκες ἔγχρωμοι ἀπεικονίζουσαι διά ψηφιδωτῶν ισάριθμα πτηγά.

Ἡ δευτέρᾳ αἰθουσαῖς ἔκτασεως 40 τετρ. μέτρων εἶναι μεγαλοπρεπεστέρᾳ καὶ ὀδαιοτέρᾳ. Ἐν αὐτῇ ἀπεικονίζονται διὰ πολυχρόνιων ψηφιδωτῶν κοσμήματα Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς καὶ ἄλλα ἀντικείμενα εἰς ἔκατὸν περίουσα σχήματα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὑπάρχουν παραστάσεις ἀνθέτων ἐγγράφων, διαποικίματα ὑστροειδῆ, μιαναρδοειδῆ καὶ ποικιλία ἄλλων.

Ἐξωθεὶ τοῦ ναοῦ ἀνεῳδησαν τάφοι Ρωμαϊκοί. Κατὰ τοὺς ὀρχαιολόγους πρόκειται περὶ τῶν σπουδαιοτέρων μέχρι τοῦδε ἀγασκαφῶν μετὰ τὴν Ὀλυμπίαν καὶ τοὺς Δελφούς. Αἱ ἀγασκαφαὶ θὰ συνεχισθοῦν μέχρι βάθους 7 καὶ πλέον μέτρων. Ἐπίσης ἀνευρέθησαν μαρμαρίνη λεπάνη καὶ μέγα τεμάχιον ἐπιγραφῆς ἀναγραφούσης διάφορα ίαματα τοῦ Ἀσκληπιού.

Ἄγασκαφαὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου, ἀπεκάλυψαν θαυμάσιον ὑδραγωγεῖον Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.

Ἐτέρᾳ ἀποκάλυψις εἶναι μία θαυμασία κτιστὴ ὁδὸς κειμένη εἰς βάθος δεκατοιδίων ποδῶν κάτω τῆς σημερινῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους. Ἡ ὁδὸς φέρει ἔξοχος ὁραῖα στρομένα πεζοδρόμια.

Ο κ. Μπλήμ ἀγαφέρει μίαν περίεργον κεφαλὴν τοῦ Ἀγινόου διατηρουμένην εἰς τὸ Μουσεῖον τῶν Θερμῶν καὶ εἰνρεθεῖσαν εἰς Ὀστιαν. Ο διπλοῦς στέφανος ὁ ὅποιος περιβάλλει τὸ ώραῖον μέτωπον τοῦ θεοποιηθέντος Βιθυνοῦ, διακοσμεῖται ὑπὸ δύο μεταλλίων ὑπὸ μορφὴν νομισμάτων. Ἐπὶ τοῦ ἑιδὸς ἐξ αὐτῶν, διακρίνεται ἡ προτομὴ τοῦ Αὐτοκράτορος Νέοβρα πρὸς δεξιὰν καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἡ κεφαλὴ κατὰ μέτωπον τοῦ Αδριανοῦ.

Πλησίον τῆς Τόνικρ, εἰς Ἐρ Σαίντ Ουμπέρο ἀγεναλύψθη ὅλως τυχαίως, πλήρης ἀποσκευὴ ἐνὸς ἀρχαίου ζωγράφου, δ ὅποιος ἀν κρίνεται ἐκ τῶν ἀνευρθεόντων ὅμοιον νομισμάτων θὰ ἔξησε περὶ τὰ μέσα τοῦ 4ου μ.Χ. αἰώνος. Τό κιβώτιον τοῦ ἀρχαίου καλλιτέχνου περιεῖ πλήν μιᾶς μυστηριώδους οὖσίας, τῆς ὁποίας ἡ σύνθεσις ὅμοιά εἰ πολὺ μὲ ἐκείνην τοῦ σπόργου, καὶ διέφορα κράματα ἐντὸς κναδίσκων ἡ εἰς πλάκας. Ο κ. Ρέλμαν προέβη ἀμέσως εἰς χιτώνην ἀγάλματιν τῶν οὐσιῶν τούτων, εἰσέτι δὲ δὲν ἀνεκοίνωσε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἔφενῶν του. Λέγει μόνον πρὸς τὸ παρόν ὅτι τὰ κράματα ἐκεῖνα ἤσαν παρεσκευασμένα μετ' ἀρχαίοις κόμεως, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ ζωγράφος πατεγίνετο εἰς ὑδατογραφίας. Ο κ. Ρέλμαν εὗρεν ἐπίσης μεταξὺ τῶν κράματων καὶ ἔνα κναδίσκον σινικῆς μελάνης.

Τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου ἐπλουτίσθη ἐσχάτως ὑὲ ἐν νέον εὑμέγερθες ἀγαλμάτισν, εὐρεθὲν εἰς τὴν Σάχα